

Alternatywna koncepcja rozwiązania problemu kredytów denominowanych we franku szwajcarskim lub indeksowanych do tej waluty udzielonych w Polsce w świetle sytuacji na rynkach walutowych po decyzji Szwajcarskiego Banku Centralnego z dnia 15-01-2015 o zniesieniu minimalnego kursu wymiany waluty narodowej stanowi materiał, który w zamyśle autorów powinien pomóc w usystematyzowaniu przedmiotu problemu, co być może będzie przyczynkiem do szybkiego rozwiązania tego poważnego społeczno-ekonomicznego problemu dla ok. 700 tys. kredytobiorców, a wraz z ich rodzinami, dla kilku milionów osób. I nie tylko zresztą dla wymienionej grupy, ponieważ skala negatywnych efektów (głównie o charakterze popytowym) z tytułu rosnących obciążeń wynikających ze wzrostu kosztów obsługi kredytów denominowanych w CHF oraz wzrostu zadłużenia tych kredytów wyrażonego w PLN jest tak duża, że została przekroczona granicę nieistotności dla PKB. Ponadto nie podjęcie kroków w celu rozwiązania tego problemu może doprowadzić do dalszej destabilizacji społecznej w wyniku eskalacji niezadowolenia zainteresowanej grupy społecznej, które już teraz niekiedy przyjmuje kształt zorganizowanych wieców.

Stąd też zespół doradców finansowych Polskiego Stowarzyszenia Morskiego-Gospodarczego im. E. Kwiatkowskiego, zdecydował się na sporządzenie opracowania stanowiącego propozycję rozwiązania problemu kredytów *frankowych*. Rozwiązanie ma na celu konieczność zachowania płynności finansowej kredytobiorców, w tym zdolności do stabilnej obsługi ich zadłużenia, **jak również przeciwdziałanie gwałtownemu wzrostowi zadłużenia kapitału kredytu denominowanego w CHF wyrażonego w polskiej walucie (jako wynik aprecjacji franków szwajcarskich)**. Propozycja rozwiązania przedmiotowego problemu zasadza się na: a/ dobrowolności podpisania przez obie zainteresowane strony umowy ugody, oraz b/ kompromisie w zakresie podziału kosztów wynikających z zastosowania mechanizmu powrotnego przewalutowania między instytucję kredytującą, a posiadacza kredytu denominowanego w CHF.

Jak wspomniano powyżej, proponowane rozwiązanie polega na zastosowaniu mechanizmu powrotnego przewalutowania kredytu hipotecznego (na zakup nieruchomości) denominowanego w CHF lub indeksowanego do tej waluty, na walutę narodową tj. PLN. Proces ten miałby być zrealizowany w ten sposób, aby dług (kapitał kredytu) wyrażony w walucie CHF według stanu na dzień przewalutowania został przeliczony na walutę narodową PLN według kursu kupna PLN/CHF (jest to niestandardowe zastosowanie tego kursu przy operacji powrotnego przewalutowania, bowiem według pomysłodawców ma to stanowić formę rekompensaty dla kredytobiorców za poniesienie bardzo wysokich kosztów spread'u (różnicy między kursem sprzedaży i kupna waluty) pobieranego przez banki przy okazji operacji początkowego przewalutowania kredytu z PLN na CHF, które miało miejsce na moment uruchomienia kredytu. Po przeprowadzeniu operacji powrotnego przewalutowania długu z CHF na PLN odsetki kredytowe zaczną być naliczane tak jak dla kredytów złotych (w symulacji zaproponowano, aby był to Wibor dla okresów 3-miesięcznych). **Jednak dla zachowania sprawiedliwości społecznej (między kredytobiorcami frankowymi i złotowymi) oraz symetrii w ponoszeniu kosztów przez obie strony umowy kredytowej wynikających z powrotnego przewalutowania, proponuje się, aby integralną część operacji powrotnego przewalutowania stanowiła dopłata zrealizowana przez posiadaczy kredytów denominowanych w CHF do kapitału kredytu (liczonego na moment tuż po przeprowadzeniu operacji powrotnego przewalutowania) różnicy, jaka powstała w wyniku ponoszenia przez kredytobiorców złotych i frankowych różnych kosztów odsetkowych w ciągu dotychczasowego okresu spłaty długu.**

Aby zobrazować efekty przeprowadzenia tej operacji autorzy przedstawili w opracowaniu stosowne symulacje opatrzone wykresami i tabelą. W podsumowaniu niniejszego opracowania autorzy wyjaśniają, jakie są zalety i wady proponowanego rozwiązania, stojąc jednocześnie na stanowisku, że duża część tzw. *frankowiczów* będzie chciała skorzystać z autorskiej propozycji PSMiG E. Kwiatkowskiego, mając przede wszystkim na względzie zwiększenie swojego bezpieczeństwa walutowego poprzez wprowadzenie w życie złotej zasady, że *kredyt zaciąga się w walucie, w której się zarabia*. Jednocześnie autorzy opracowania stoją na stanowisku ażeby w doprowadzenie do kompromisu między bankami, a kredytobiorcami zaangażowały się z jednej strony instytucje, które w sposób naturalny są powołane do obrony interesów konsumenta (UOKiK, stowarzyszenia konsumenckie, oraz inne), a z drugiej strony istotne podmioty polskiego systemu finansowego, które by wspierały proces negocjacyjny w oparciu o swoją bogatą wiedzę, doświadczenie i autorytet (Związek Banków Polskich, regulator systemu finansowego - Ministerstwo Finansów, Nadzór nad rynkami finansowymi (KNF),

POLSKIE STOWARZYSZENIE MORSKIE-GOSPODARCZE
IM. EUGENIUSZA KWIATKOWSKIEGO

Komitet Stabilności Finansowej (KSF), oraz w razie potrzeby pozostałe ogniwa polskiej Sieci Bezpieczeństwa Finansowego (*safety net*).